

Chương 101: Lục tổng rất có tiềm chất sủng thê

Lục Hoa Lương, “.....”

Cảm giác tâm bị trát một chút là chuyện như thế nào.

Hắn đã quên chuyện hiệp nghị ly hôn

Lúc lên lầu, nhìn đến Hạ Vi Bảo đang ngồi xếp bằng ngồi ở trên sofa, vừa ăn táo vừa chơi game, cũng không nhìn hắn cái nào.

Lục Hoa Lương hừ lạnh một tiếng, “Phúc Bá, lúc cơm chiều không cần kêu ta, nhìn đến nào đó người liền không muốn ăn uống!”

Nói xong, phất tay áo đi lên lầu.

Trở lại thư phòng, hắn cầm phần hiệp nghị ly hôn kia, xé thành tám mảnh sau đó ném vào thùng rác.

“Xem ngươi còn ly hôn như thế nào!”

Hiệp nghị chỉ có một phần, bên Hạ Vi Bảo căn bản không có lưu bản gốc.

Nói cách khác, hiện tại chết vô đối chứng.

Nghĩ đến một năm sau, bộ dáng Hạ Vi Bảo ly hôn không được tức giận đến chết khiếp, tâm tình Lục tổng cuối cùng tốt một chút.

Mở bưu kiện xử lý công vụ.

Một giờ sau, hắn có chút bức bối mà nhìn nhìn thời gian.

6 giờ rưỡi.

Như thế nào còn không có ăn cơm.

Lại đợi nửa giờ, Phúc Bá vẫn không đi lên, Lục Hoa Lương có chút không kiên nhẫn, gọi một cuộc điện thoại.

“Phúc Bá, Thiếu phu nhân đang làm gì.”

Phúc Bá nhìn nhìn Hạ Vi Bảo cắn đũa chơi game, lau nhẹ mồ hôi một phen.

“Thiếu phu nhân đang ăn cơm.....” Cùng chơi game.

“Ăn cơm như thế nào không gọi ta.”

Lục Hoa Lương sắc mặt không vui.

“Tiên sinh, người không phải nói tối nay không cần kêu người sao.”

“.....” Lục Hoa Lương, “Ta nói không gọi người liền không gọi? Người làm quản gia như thế nào!”

Nghe không hiểu hẳn nói lời giận dữ sao!

“Ta vốn dĩ muốn gọi, nhưng Thiếu phu nhân nói, không cần phải xen vào người.....”

Lục Hoa Lương, “.....”

Cô nhất định muốn hẳn đói chết, sau đó dễ ly hôn!

“Người, lập tức đi lên kêu ta xuống ăn cơm.”

Lục Hoa Lương nói xong liền cắt điện thoại.

Nghe trong điện thoại truyền đến âm thanh vội vàng, Phúc Bá vẻ mặt mộng bức.

Tiên sinh người không biết tự đi xuống sao, vì cái gì muốn ta đi lên kêu?

Tuy rằng khó hiểu, nhưng Phúc Bá vẫn làm theo, cung cung kính kính nói với Hạ Vi Bảo.

“Thiếu phu nhân, tiên sinh bảo ta kêu hẩn xuống ăn cơm, ta đây đi trước.”

Ánh mắt Hạ Vi Bảo cũng không động một chút, chơi game nha, đừng làm ồn.

Lục Hoa Lương mặt vô biểu tình đi xuống tới, ngồi xuống ở bên người cô, “Thấy người liên phiền, nếu không phải Phúc Bá cầu ta, thật không muốn ngồi ăn cơm cùng bàn với người.”

Sau đó bày ra một bộ dáng không cam tâm không tình nguyện, còn lồi kéo ghế dựa hướng bên cạnh, giữ khoảng cách.

Hạ Vi Bảo hơi nâng mí mắt, mẹ nó thiếu năng trí tuệ!

Lục Hoa Lương ưu nhã gấp đồ ăn, thần sắc cao lãnh, trên người khí lạnh sủu sủu tràn ra bên ngoài, lạnh đến quần gia vội đi chỉnh nhiệt độ điều hòa cao một chút.

Mà Hạ Vi Bảo vẫn coi hẩn như trong suốt.

Lục Hoa Lương liếc xéo cô một cái, co tay gõ gõ mặt bàn, “Lúc ăn cơm không nên chơi di động.”

Hoàng Hậu nương nương không để ý đến hẩn.

“Hạ Vi Bảo!”

“Ồn ào cái gì hả, không thấy được ta đang bận sao.”

Bận?

Lục Hoa Lương gọi là trong lòng ghen khuấy a, bận chơi game sao!

“Người ăn hay không ăn, không ăn để cho quản gia dọn đi.”

“Dọn đi, ta không đói bụng.”

Phúc Bá yên lặng quay đầu, tiên sinh, người quản không được một thiếu nữ nghiện internet. Linh hồn của thiếu phu nhân đều bị trò chơi câu đi rồi.

“Không ăn thì không ăn, ai quan tâm người!”

Ném xuống một câu, Lục Hoa Lương đột nhiên đứng lên.

Sau đó.....

Kéo ghế dựa hướng bên Hạ Vi Bảo một chút, ngồi xuống ở bên người cô. Gắp một khối thịt gà, quay đầu liền nhìn đến miệng cô cắn một đôi đùi.

Lục Hoa Lương, “.....”

Trong lòng ghen một cỗ tức giận, rút đùi trong miệng cô, “Há miệng!”

“A ——”

Lần này Hạ Vi Bảo thật ra thực nghe lời, ăn xong còn đối với hân cười ngọt ngào.